

jeg, man maa gøre alt muligt for at faa disse Penge igen, hvis vi kunne faa dem. 300,000 Kr. ere ikke saa lidt, det er omtrent $\frac{2}{3}$ af samtlige Rigsdagsdiæter, ja, det er mere, og det er $\frac{1}{3}$ af det Beløb, som vi yde vort Kongehus. Vi trænge virkelig til at faa penge i Kassen, og have vi betalt Penge ud, som vi ikke skulle af med, forekommer det mig, at vi skulle forlange dem tilbage. Det er heller ikke af Vejen, at der finder en Undersøgelse Sted af Hensyn til, at Staten derved accentuerer, at ethvert Forsøg paa at presse Penge af Staten, hvor der ikke gives Ækvivalent ved Arbejde, er diskvalificerende for en Mand.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal kunde jeg ønske at rette en Henvendelse til Justitsministeren og Kultusministeren med Anmodning til disse om at lade en offentlig Undersøgelse finde Sted paa Grundlag af alle de Oplysninger, som fremkommer i en Sag, der er bleven anlagt mod mig af den tidligere Kasserer for Kristelig Forening, Grosserer Krieger, Fru Sira Lind og Sekretær i Kristelig Forening, Mads Lind, en Sag, hvorunder jeg har produceret en Række Oplysninger om forskellige mislige Forhold. Der foreligger blandt andet en Erklæring fra Formanden for et herværende Værgeraad, en Embedsmand i et af Ministerierne, Kontorchef Munch, i hvilken Erklæring han siger, at Værgeraadet har igennem flere Aar søgt at faa de rette Regningskrav frem fra Fru Sira Lind. Det drejer sig om Regningskrav, hun har indsendt til Værgeraadet om Ekvipering af de Børn, hun har transporteret rundt omkring i Pleje, og Resultatet deraf er blevet, at hun har maattet nedsætte tre af disse Regningskrav med henholdsvis 40, 33 og 17 pCt. Samtidig foreligger der en Erklæring fra Overinspektøren ved Opdragsanstalterne, i hvilken han siger noget lignende om Fru Sira Linds Regningskrav. Og i de Kredse, hvor man har særlig Adgang til at lære Ægteparret Lind og ganske særlig Fru Lind at kende, nærer man ingen Tvivl om, at jeg i hvert Fald i det allervæsentligste har haft Ret i den Klage, jeg i sin Tid rettede mod Ægteparret. Nu er det saa sin Sag for en privat Mand overfor Rettens Skranke at producere de fornødne Beviser. De ere overordentlig vanskelige at skaffe frem, thi Vidnerne kunne bringes af Vejen eller bringes til at tie, og de kunne omgaa Sandheden. Om man kan gøre det, beror i en privat Sag paa, hvorvidt man har Raad til at fremskaffe alle disse Vidner. Men Staten

er ganske anderledes i Stand til at fremskaffe de fornødne Oplysninger. Og naar nu Stillingen er den, at Børn, der til Eksempel have rapset 25 Øre eller stjaalet en Cykle eller stjaalet Penge til en Biografteaterbillet, i mange Tilfælde blive straffede — jeg siger intet til, at det offentlige skrider ind og undersøger Forholdene og tilretteviser Børnenes Forældre, skønt jeg mange Gange synes, at man gaar for strengt til Værks mod dem, idet man lader Forældrene blive straffede ved, at Forældremyndigheden bliver dem berøvet, og Børnene blive anbragte paa Opdragelsesanstalter i flere Aar for, lad os sige, Rapserier, der for øvrigt ogsaa begaas af mange andre Børn, som Værgeraadet ikke beskæftiger sig med — naar, siger jeg, Stillingen altsaa er den, er det ganske meningsløst, at Personer, som ere knyttede til det offentlige i Egenskab af Embedsmænd, Bestillingsmænd, Tillidsmænd, eller hvad man vil kalde det, skulle kunne tillade sig at skrive Beløb paa Regninger til det offentlige — til Værgeraadene og Overværgeraadet —, uden at der er noget som helst Grundlag derfor. Det kan ikke undgaas, og det har ogsaa vist sig, at Forholdet er saaledes, at der ikke alene mellem Børnene, men ogsaa hos Forældrene maa raade en meget stærk Mistillid til disse Personer.

Jeg skal i Tilslutning til, hvad jeg her har oplyst, meddele, at for nogle Dage siden var Værgeraadsforeningens Bestyrelse samlet i København til et Møde, og paa dette har den enstemmig vedtaget at henvende sig til Københavns Borgerrepræsentation med Anmodning til denne, om den vil foranledige, at Fru Sira Lind, der er Medlem af et af de københavnske Værgeraad, udtræder paa Grund af de Oplysninger, som blandt andet foreligger i Sagen mellem hende og mig. Værgeraadsforeningen bestaar baade af konservative, liberale og socialdemokratiske Medlemmer, men Beslutningen om at henvende sig til Københavns Borgerrepræsentation er tagen enstemmig. Hun er valgt ved Forholdstalsvalgmaaden, vistnok af den antisocialistiske Gruppe, men det ser jeg bort fra, thi de kunde jo ikke vide, hvilken Kvinde hun var. Denne enstemmige Beslutning af Værgeraadsforeningen om at henvende sig til Borgerrepræsentationens Formand med Anmodning om, at han vil foranledige, at hun træder ud, viser imidlertid, at man indenfor de Rækker, hvor man nøje kender denne Dame, nærer en indgroet Mistillid til hende og anser hende for højst